

læge. Jeg ved godt, at dette ikke kommer det foreliggende Lovforslag ved, men jeg nævner det, fordi jeg gerne vil henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa dette Forhold.

Lovforslagets § 3 kan jeg ogsaa tiltræde; det, der her foreslaas, synes mig ogsaa at være rimeligt. Jeg kan i det hele paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ellinger: Under Sagens Behandling i Folketinget udtalte den højtærede Minister, at vi maatte haabe, at Veterinærvidenskaben fandt Midler til at bekæmpe denne Sygdom, om hvilken en Taler i Folketinget udtalte, at den maaske medførte større Tab for Landbruget, end f. Eks. Mund- og Klovesygen gjorde. I den Anledning kunde jeg ønske ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at efter at Veterinær- og Landbohøjskolen ved sin Udvidelse har faaet et Laboratorium indført i den veterinærmedicinske Afdeling, har denne Afdelings Leder, Professor Oluf Bang, kastet sig over det meget store og vigtige Arbejde at søge at fremstille en Abortvaccine, som skal forhindre Køernes Kastning. Med Støtte af Højskolen foretog Professor Bang for 4 Aar siden en Rejse til Tyskland og England for at sætte sig nærmere ind i den der anvendte Fremgangsmaade, idet man i de senere Aar i stor Udstrækning har anvendt Immunisering, og efter sin Hjemkomst begyndte Professor Bang paa saadanne Undersøgelser.

Der begyndtes ganske smaat, idet Professoren vilde sikre sig, at man rent teknisk paa forsvarlig Maade kunde fremstille og forsende levende Kulturer. Der er derfor ikke hidtil publiceret noget om disse Resultater, lige saa lidt som man har rettet Opfordring til Landboere og Dyr-læger om at anvende denne Vaccination. Man har nemlig ment, at hvis Metoden var god, og man først var begyndt at anvende den, vilde den af sig selv brede sig videre ud. Jeg skal nævne, at medens der i 1923—24 udleveredes 12,5 Liter levende Kultur og 74,5 Liter dræbt Kultur, blev der i 1924—25 udleveret henholdsvis 58,7 og 118 Liter og i 1925 127,5 Liter levende Kultur og 92,9 Liter dræbt Kultur. Endelig er der i det sidste Aar, 1926—27, udleveret 188 Liter levende Kultur og 96 Liter dræbt Kultur. Det Antal Dyr, som er blevet behandlet, var i 1923—24 1240, 1924—25 3 985, 1925—26 7 124 i 529 Besætninger og i det sidste Aar, 1926—27, 10 127 Dyr i 740 Besætninger.

Det fremgaar heraf, at Sagen, som man har ønsket, er vokset af sig selv.

Med Hensyn til Resultaterne skal jeg nævne, at det ved Forsøg i England viste sig, at i inficerede Besætninger kastede 6,5 pCt. af de Dyr, der var behandlet med levende Kultur, 21 pCt. af de med dræbt Kultur behandlede og 23,4 pCt. af de ikke behandlede. Kaiserliche Gesundheits Amt i Tyskland kunde i en Undersøgelserække, der omfattede 3 000 Dyr, opvise en Formindskelse af Kastningsprocenten fra 29 pCt. til ca. 6 pCt. ved Podning med levende Kultur. De Undersøgelser, der de sidste 4 Aar er anstillet af Professor Bang, førte til, at Kastningsprocenten kan nedsættes til omtrent $\frac{1}{3}$ ved Anvendelse af disse Kulturer. Dræbt Kultur anvendes til drægtige Dyr, der ikke kan podes med levende — det fremkalder som Regel Kastning hos drægtige Dyr. Naturligvis er Resultatet i forskellige Besætninger meget forskelligt. Saaledes blev der i Fjor paa en større Gaard ved Rungsted podet 12 Kvier med levende Kultur, og deraf kastede 2; i samme Tidsrum kastede af 27 ikke behandlede Kvier 14. Paa to store Gaarde podedes 26 Kvier, deraf kastede 2, medens sædvanligvis $\frac{2}{5}$ af Kvierne kastede. Naar Gennemsnitsresultatet ikke er saa gunstigt som i disse to Tilfælde, hænger det sammen med, at Kvier i Besætninger, hvor der i mange Aar er optraadt smitsom Kastning, synes forholdsvis lettere at immuniseres, end hvor Kastningen nylig er optraadt.

Jeg har anset det for at være betimeligt nu, da denne Sag er fremme, at give disse Oplysninger.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg udtaler min bedste Tak til Ordførerne for den Velvillie, hvormed de har modtaget dette Lovforslag. Det fremgaar af de faldne Udtalelser, at Lovforslaget kan forventes at kunne gennemføres her i Tinget med Tilslutning fra alle Partier. Det bliver da navnlig det omtalte Spørgsmaal vedrørende Formen for § 2, der vil blive gjort til Genstand for en nærmere Behandling i det kommende Udvalg, og jeg skal da ikke paa dette Tidspunkt opholde mig ved, hvad der i saa Henseende maatte være ønskeligt.

Det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) ønskede Dyrskuerne medtaget i § 1. Jeg tror dog ikke, man skal gøre noget saadant, i hvert Tilfælde ikke paa nærværende Tidspunkt. Landboforeningerne har ønsket at være fritaget derfor, dels fordi det for Dyrskuernes Betyd-